

SANNI MARKKANEN

SYDÄMELLÄ,
MINÄ

-Luodinkestävää rakkautta

Olen väsynyt
tyhjiin lauseisiin
merkityksettömiin katseisiin

Olen väsynyt
juoksemaan perässäsi kuin hullu
saamatta kiinni ollenkaan

Luodinkestävää rakkautta etsin
yhä uudestaan
ja uudestaan
Sen kyllä löysin
Mutta en sinusta kuitenkaan

Itsestäni sen löysin
Taas vain uudestaan

-Sirpaleet meistä

Muistan sen illan kuin eilisen
Kun makasimme sängylläsi aivan hiljaa

Kunnes rikoit sen päätä särkevän
hiljaisuuden
sanomalla rakastavasi minua

Se tuli aivan liian äkkiä
Liian suoraan
Aivan liian pian

Silti sanoin rakastavani sinua myös
Enkä kadu sitä hetkeäkään
En vieläkään
Vaikka nyt
jäljellä onkin vain sirpaleita meistä

-Jos olisit rakastanut minua

Olisitko juossut heti toiseen syliin

Päästettyäsi minut menemään

Vai olisitko taistellut kanssani loppuun asti
niin kuin olisi kuulunut

Olisitko suojellut minua

Jos olisit rakastanut minua

-Olen haaveillut rakkaudesta

Muistan, kuinka pienestä pitäen olen
haaveillut sellaisesta ihmisestä,
joka toisi minulle ruusuja
ihan vain siksi,
että olen rakastettu

Olen haaveillut ihmisestä, joka kohtelisi
kuin kukkaa kämmenellä
Niin kuin minäkin kohtelen muita-
tai ainakin parhaani mukaan yritän

Olen aina haaveillut rakkaudesta
Sellaisesta, joka puskee vaikka seinien läpi
tullakseen luokseni

Joka hakisi kuun, ja taivaan tähdet,
vain minun vuokseni

-Se tyttö

Olen aina halunnut olla sellainen tyttö
josta kirjoitetaan kappaleita

Sellainen, joka saa henkesi salpaantumaan
rakkaudellaan

Jota voisi pitää hyvänään,
esitellä ylpeänä ystäville

Mutta kai minun on tyydyttävä olemaan se
tyttö
joka opettaa palan rakkaudesta

Ja kun aika on, päästää sinut menemään

-Suojelusenkeli

Siinä sinä taas istut
sohvani nurkassa

Häkellyttävän kauniina,
niin kuin aina

Olen varma, jos jumittuisin katsomaan
sinua loistossasi liian pitkäksi aikaa,
unohtaisin hengittää

Ja minä mietin, miten joku voikaan olla noin
kaunis,
noin vahva

Välillä olemme ihan hiljaa, ja sekin on
mukavaa.

Sekin on turvallista
sinun kanssasi
Ei kaikkien kanssa ole niin

Välillä taas käännyt puoleeni, näyttämään
jotain hölmöä puhelimeltasi, jolle
molemmat päädymme nauramaan
silmit ilon kyynelissä

Välillä vain mietin, miten joku voikaan
tietää kaikki synkimmätkin salaisuuteni,
syvimmätkin syöverini,
ja silti olla sujut kanssani

Miten joku voikaan olla kävellyt läpi
helvetin kanssani
käsi kädessä
ja silti katsoa minua aivan samalla tavalla,
kuin silloin viisi vuotta sitten, tai seitsemän
vuotta sitten

Olet minulle tärkeä
Niin uskomattoman tärkeä

Pitkään minä luulin, että sielunkumppanini
olisi miespuolinen
Se ihminen, kenen kanssa päädyn naimisiin
Mutta sitten minä siihen havahduin.
Sinä olet se
sielunkumppani minulle

Enkä voisi siitä olla kiitollisempi

Sinä olet kai todiste siitä,
etteivät suojelusenkelitkään ihan aina lennä

-Pikkuveli

Olit niin pieni

Olit niin hauras
Silti sinulta otettiin ainoa tuntemasi maa
suoraan jalkojesi alta
Olen siitä niin pahoillani

Sinä ansaitsit parempaa

Ansaitset elämän, jossa tunnet ilon,
ja auringonsäteet selässäsi lämmittäen

Ansaitset jokaisen ilon säikeen tästä
maailmasta

Sinä ansaitset kaiken
Ja tahdon kaiken sinulle antaa

En ole ollut sinulle paras isosisko
En aina ole sinua kannustanut
tukenut, ja kannatellut

Mutta lupaan korvata sen kaiken, jos vain
sallit minun

Sinä ansaitset olla turvassa

Sinä riität

Olet upea, ja sydämesi täynnä kultaakin
arvokkaampia aarteita

Sinä olet minulle niin rakas

Sinä olet minulle kaikki

-En enää pelkäisi rakastaa

Vihdoin tein sen

Päästin sinut lähelleni

Kohtasin sen kuolemaakin pelottavamman
asian, jota kutsutaan kai läheisyydeksi

Joskus rakkaus satuttaa, ja joskus se
sykähdyttää ilon säikeitä maailmaan.
Tässä teoksessa olen kerännyt
vuosien varrella kirjoittamiani
tekstejä kokoon, juurikin siitä
nimenomaisesta: rakkaudesta.

BoD

9

789528

069027